

رویکردی جامع به معماری پایدار در ابعاد اکولوژی، انرژی و اقلیم

نسترن عرب اسماعیلی*

دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد شاهرود (آدرس پست
الکترونیکی: smaili_nastaran@yahoo.com)

چکیده

انسان در طول تاریخ سعی در شناسایی و ارزیابی محیط خود داشته است. بر اساس همین معیار تلاش نموده، به نحوی با دنیای طبیعی و محیط خود ارتباط صحیح و مناسبی پیدا کند. تلاش بشر همواره بهتر زیستن است بنابراین معماری به عنوان یکی از حوزه های پایداری محیط زیست مطرح می شود تا از رهگذر توجه به طراحی صحیح فضا امکان هرچه بهتر زیستن بشر و رسیدن به هدف محیط زیست پایدار نائل گردد. در واقع طراحی پایدار نوعی دخل و تصرف در محیط است که تلاش می کند راه حل هایی را ابداع نماید که با اهداف محیطی، اجتماعی و اقتصادی در یک نگاه کل نگر و در هم آمیخته، به تعادلی دست یابد که بتواند کیفیت برتری را برای زندگی نسل کنونی و میراث مناسبی را جهت آیندگان فراهم سازد. امروزه با بهره گیری از معماری پایدار که با هدف سلامتی زیست محیطی، اقتصادی و در رابطه با مسائل زیبایی شناسی است، می توان با طراحی در کنار طبیعت به جای مقابله با آن به پایداری هرچه بیشتر معماری و شهرسازی معاصر و رشد و توسعه با اطمینان در حفاظت از محیط زیست و ادامه حیات به بشر کمک شایانی نمود. آنچه که در این مقاله مورد توجه قرار گرفته است، رویکردی اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی نسبت به مسائل محیطی در معماری پایدار است؛ و استخراج ویژگی های نهان معماری پایدار که شناخت و مطالعه این تدابیر، معمار را به درک بیشتر از محیطی که باید طراحی آن را انجام دهد، می رساند.

کلید واژه ها: معماری پایدار، انسان و طبیعت، طراحی پایدار، انرژی و اقلیم

مقدمه

در دهه 1970 در نتیجه دیدگاه تازه بشری به مسائل زیست محیطی و توسعه، مفهوم توسعه پایدار به نوعی از توسعه اطلاق